

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010388
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5820010388.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: Š. G., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2021 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Š. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom N. XXX, okres Námestovo, SZČO, slobodný, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 19.04.2020 v čase od presne nezistenej doobedňajšej hodiny do času okolo 13:30 hod. viedol motocykel zn. Honda 250, bielo červenej farby, bez evidenčného čísla, a to od futbalového ihriska v obci Sihelné, po miestnej ceste v smere na obec Oravské Veselé, kde na mieste zvanom „Pri kapličke“ pokračoval po miestnej ceste v smere na obec Klin, následne pokračoval po poľných cestách v lesnom poraste katastrálnych území obcí Oravské Veselé, Klin a Námestovo a následne bol zastavený v k.ú. mesta Námestovo na mieste zvanom Vahanov, pričom takto jazdil v Chránenej krajinnej oblasti Horná Orava a to v jej „D“ - zóne, kde platí 2. stupeň územnej ochrany a súčasne v Chránenom vtáčom území Horná Orava a v území európskeho významu NATURA 2000, čím porušil ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom, a takto konal napriek tomu, že mu bol Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Námestovo, sp. zn. 6T/115/2019 zo dňa 04.10.2019, právoplatným a vykonateľným dňa 22.10.2019, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 26 mesiacov,

t e d a

v rozpore so všeobecne záväznými predpismi na ochranu prírody a krajiny jazdil motocyklom na poľnohospodárskom pozemku

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákazu činnosti,

t ý m s p á c h a l

prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona,

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na ust. § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súd zaraduje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 13.11.2020 na Š. G. obžalobu pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Vzhľadom na to, že prokurátor nemal námietky proti prijatiu vyhlásenia, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 10.11.2020 č. Pv. 265/20/5507-11, ktorý sa kvalifikuje ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s rodičmi, švagrom a jeho synom, sestrou s tým, že rodičia majú v starostlivosti jeho bratranca. Majetok nemá žiadny a rodičom pravidelne prispieva na stravu. Nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Je vyučený automechanik a pracuje na stavbe. Tá práca je pravidelná.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to so správou z Centrálného registra exekúcií, s lustráciou z katastrálneho portálu, so správou Obce Sihelné, so správou OR PZ Dolný Kubín, s odpisom RT, s výpisom z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva

vnútra Slovenskej republiky, spisový materiál Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/115/2019, najmä trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/115/2019 zo dňa 04.10.2019.

Vzhľadom na vyhlásenia viny obžalovaným sa súd otázkou viny bližšie nezaoberal.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne a súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu, okrem iného, určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

U obžalovaného bola zistená aj jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky ak

a/ vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
b/ prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo mal súd za preukázané, že trestným rozkazom zo dňa 04.10.2019 bol Š. G. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov. Súčasne mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov.

Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2019.

Keďže v danom prípade mu bola skúšobná doba určená do 23.04.2021, je zrejmé, že sa súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby v trestnej Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/115/2019, súd musel postupovať v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona a obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Vzhľadom na to, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, vzhľadom na to, že podľa názoru súdu, je takýto trest trestom adekvátnym, keďže obžalovaný sa aj napriek predchádzajúcemu podmienenému trestu sa nepoučil a v jeho priebehu spáchal ďalšie dva trestné činy.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie, súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest splní účel sledovaný zákonom a dopomôže k náprave obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.